

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (UE) 2018/1460**z dnia 18 kwietnia 2018 r.****w sprawie absolutorium z wykonania budżetu agencji Unii Europejskiej za rok budżetowy 2016 –
wyniki, zarządzanie finansami i kontrola**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając swoje decyzje w sprawie absolutorium z wykonania budżetu agencji Unii Europejskiej za rok budżetowy 2016,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji z działań podjętych w następstwie udzielenia absolutorium za rok budżetowy 2015 (COM(2017) 379),
 - uwzględniając specjalne sprawozdania roczne Trybunału Obrachunkowego⁽¹⁾ dotyczące rocznych sprawozdań finansowych agencji zdecentralizowanych za rok budżetowy 2016,
 - uwzględniając sprawozdanie Trybunału Obrachunkowego pt. „Szybka analiza przypadku: realizacja 5-procentowej redukcji stanowisk”, opublikowanego dnia 21 grudnia 2017 r.,
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002⁽²⁾, w szczególności jego art. 208,
 - uwzględniając rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1271/2013 z dnia 30 września 2013 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów, o których mowa w art. 208 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012⁽³⁾, w szczególności jego art. 110,
 - uwzględniając art. 94 Regulaminu i załącznik IV do Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej oraz opinie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, a także Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A8-0115/2018),
- A. mając na uwadze, że w niniejszej rezolucji przedstawiono, w odniesieniu do każdego organu, o którym mowa w art. 208 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, uwagi przekrojowe towarzyszące decyzjom o absolutorium, zgodnie z art. 110 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 1271/2013 oraz art. 3 załącznika IV do Regulaminu Parlamentu Europejskiego;
- B. mając na uwadze, że w ramach procedury udzielania absolutorium organ udzielający absolutorium podkreśla szczególne znaczenie dalszego wzmacniania legitymacji demokratycznej instytucji Unii poprzez zwiększanie przejrzystości i odpowiedzialności oraz wdrażanie koncepcji budżetowania celowego i właściwego zarządzania zasobami ludzkimi;
1. podkreśla, że agencje są bardzo wyeksponowane w państwach członkowskich i mają duży wpływ na kształtowanie polityki i proces podejmowania decyzji oraz realizację programów w obszarach o istotnym znaczeniu dla obywateli europejskich, np. w dziedzinie zdrowia, bezpieczeństwa, wolności i wymiaru sprawiedliwości, badań naukowych i rozwoju przemysłowego, spraw gospodarczych i pieniężnych, zatrudnienia i postępu społecznego; przypomina o znaczeniu zadań wykonywanych przez agencje i ich bezpośrednim wpływie na codzienne życie europejskich obywateli; przypomina też o znaczeniu, jakie ma niezależność agencji, w szczególności agencji regulacyjnych i tych, których zadaniem jest niezależne gromadzenie informacji; przyznaje wprawdzie, że zainteresowane strony potrafiły skontaktować się z agencjami, wyraża jednak zaniepokojenie, że ogólnie wyeksponowanie agencji względem obywateli europejskich jest nadal ograniczone, podczas gdy do zapewnienia rozliczalności i niezależności agencji konieczny jest wysoki poziom wyeksponowania;
 2. przypomina, że głównym powodem ustanowienia agencji było zapewnienie niezależnych ocen technicznych i naukowych – co sprawia, że niezbędne są czytelne i skuteczne przepisy dotyczące zapobiegania konfliktom interesów – oraz wprowadzenie systemów unijnych i ułatwienie wdrożenia jednolitego rynku; wzywa wszystkie agencje do uczestnictwa w porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie rejestru na rzecz przejrzystości, które obecnie jest negocjowane pomiędzy Komisją, Radą i Parlamentem;

⁽¹⁾ Dz.U. C 417 z 6.12.2017.

⁽²⁾ Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 328 z 7.12.2013, s. 42.

3. na podstawie opracowanego przez Trybunał Obrachunkowy podsumowania wyników dorocznych kontroli europejskich agencji i innych organów za 2016 r. (zwanego dalej „podsumowaniem Trybunału”) zauważa, że budżet agencji na 2016 r. wyniósł około 3,4 mld EUR, co stanowi wzrost o 21,42 % w porównaniu z 2015 r. i około 2,4 % (w porównaniu z 2 % w 2015 r.) budżetu ogólnego Unii; zwraca uwagę, że wzrost ten związany jest głównie z agencjami zajmującymi się kwestiami dotyczącymi przemysłu, badań naukowych i energii (dodatkowa kwota 358 000 000 EUR) oraz swobód obywatelskich, wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych (dodatkowa kwota 174 000 000 EUR); odnotowuje ponadto, że z kwoty 3,4 mld EUR około 2,4 mld EUR sfinansowano z budżetu ogólnego Unii, natomiast około 1 mld EUR sfinansowano z opłat oraz z wkładów bezpośrednich państw członkowskich, państw Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu oraz z innych źródeł;
4. wzywa Komisję do ścisłej współpracy z siecią agencji Unii (zwanej dalej „Siecią”) i z poszczególnymi agencjami przy opracowywaniu wniosku dotyczącego wieloletnich ram finansowych na okres po roku 2020 i analizie alternatywnych źródeł finansowania zdecentralizowanych agencji Unii;
5. podkreśla, że międzyinstytucjonalna grupa robocza ds. agencji zdecentralizowanych zbadała w szczególności projekt pilotażowy Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA) w odniesieniu do agencji finansowanych z opłat; stwierdza, że nawet jeśli agencje są w pełni finansowane z opłat, nadal w pełni odpowiadają przed organem udzielającym absolutorium, biorąc pod uwagę ryzyko utraty reputacji; ponadto wyraża obawy co do wskaźników jakości zastosowanych w projekcie pilotażowym EASA, ponieważ w znacznej mierze koncentrują się one na zadowoleniu klientów, a mniej na bezpieczeństwie lotniczym; wzywa Komisję do zbadania, w jaki sposób można zapewnić niezależność agencji, które są w pełni finansowane z opłat;
6. odnotowuje, że agencje zatrudniają 10 364 stałych, tymczasowych, kontraktowych i oddelegowanych pracowników (wobec 9 848 w 2015 r.), co stanowi wzrost o 5,24 % w porównaniu z rokiem poprzednim i wynika głównie z powierzenia nowych zadań; zwraca uwagę, że największy wzrost liczby personelu odnotowano w agencjach zajmujących się kwestiami dotyczącymi przemysłu, badań naukowych i energii (110), swobód obywatelskich, wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych (177) oraz spraw gospodarczych i monetarnych (85);
7. zwraca uwagę, że według opracowanego przez siebie podsumowania Trybunał wydał opinię bez zastrzeżeń co do wiarygodności rachunków wszystkich agencji; zauważa ponadto, że Trybunał wydał opinie bez zastrzeżeń co do legalności i prawidłowości transakcji leżących u podstaw rozliczeń w odniesieniu do wszystkich agencji z wyjątkiem Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azyłu (EASO);
8. jest zdania, że procedurę udzielania absolutorium należy usprawnić i przyspieszyć w kierunku modelu n+1; wzywa zatem agencje i Trybunał do pójścia za dobrym przykładem wypracowanym przez sektor prywatny i proponuje ustalenie terminu publikacji sprawozdań końcowych, rocznych sprawozdań z działalności i sprawozdań agencji z zarządzania budżetem i finansami na dzień 31 marca, a także przyspieszenie publikacji sprawozdań rocznych Trybunału na temat agencji najpóźniej do dnia 1 lipca, aby ułatwić i przyspieszyć cały proces i umożliwić tym samym zakończenie procedury udzielania absolutorium w ciągu roku po zakończeniu danego roku obrachunkowego;

Wspólne podejście i plan działania Komisji

9. odnotowuje wprowadzenie przez agencje unijne wspólnego podejścia i związanego z nim planu działania;
10. z zadowoleniem przyjmuje wkład Sieci w obszarze koordynacji działań oraz gromadzenia i konsolidacji informacji z korzyścią dla instytucji Unii, w tym Parlamentu; zauważa, że zadania w zakresie koordynacji obejmują coroczną procedurę udzielania absolutorium i procedurę budżetową, realizację planu działania Komisji wynikającego ze wspólnego podejścia oraz odnośnych inicjatyw politycznych, jak również przegląd i wdrożenie rozporządzenia finansowego i regulaminu pracowniczego;
11. uważa, że Sieć zapewnia konkretną wartość dodaną w stosunkach między instytucjami Unii a zdecentralizowanymi agencjami; uważa, że korzystne byłoby wsparcie zarządzania wspólnym biurem wsparcia Sieci w Brukseli; zdecydowanie popiera wniosek o jedno stanowisko pracownika zatrudnionego na czas określony, którego koszty zostałyby podzielone między agencje we wniosku budżetowym Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) na rok 2019, zwłaszcza gdy kompetencje Sieci są wyraźnie określone i w miarę możliwości wzmocnione przy zachowaniu niezależności agencji; zachęca Komisję do uwzględnienia dodatkowego stanowiska w swoim wniosku budżetowym na rok 2019;
12. zauważa, że Sieć, za pomocą podsieci ds. rozwoju efektywności (PDN), przygotowała w 2016 r. dokument ramowy dotyczący wyników agencji, w którym opisano stosowane narzędzia, w tym wykorzystanie wskaźników, ze szczególnym uwzględnieniem planowania, pomiaru i sprawozdawczości w zakresie efektywności; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że PDN pracuje obecnie wspólnie z Komisją nad stworzeniem modelu oceny procesu budżetowania zadaniowego w celu ukierunkowania poszczególnych agencji w działaniach na rzecz optymalizacji zdolności

w dziedzinie planowania, monitorowania i sprawozdawczości w odniesieniu do wyników oraz wykorzystanych środków budżetowych i zasobów; zwraca uwagę na możliwości wprowadzenia usprawnień, jeśli chodzi o wykorzystywanie przez niektóre agencje wskaźników rezultatu i oddziaływania w kluczowych wskaźnikach efektywności; wzywa Sieć, aby poinformowała organ udzielający absolutorium o przyjętych środkach i ich wdrożeniu;

Zarządzanie budżetem i finansami

13. przypomina, że zasada jednoroczności jest jedną z trzech podstawowych zasad księgowości – obok zasady jednolitości i zasady równowagi – niezbędnych dla zapewnienia skutecznego wykonania budżetu Unii; zauważa, że według podsumowania Trybunału wysoki poziom przeniesionych środków, na które zaciągnięto zobowiązania, choć został znacznie zmniejszony, nadal stanowił najczęściej pojawiający się problem w zarządzaniu budżetem i finansami oraz że problem ten dotyczył 23 agencji w porównaniu z 32 agencjami w 2015 r.;
14. zauważa, że przeniesienia często mogą być częściowo lub całkowicie uzasadnione wieloletnim charakterem programów operacyjnych agencji, niekoniecznie oznaczają niedociągnięcia w planowaniu i wykonaniu budżetu oraz nie zawsze są sprzeczne z zasadą jednoroczności budżetu;
15. odnotowuje propozycję Sieci dotyczącą sprawozdawczości w zakresie anulowanych przeniesień przekraczających 5 % całkowitego budżetu; zwraca jednak uwagę, że aby można było ocenić planowanie i wykonanie budżetu, agencje mogłyby dodatkowo przedstawiać sprawozdania na temat poziomu planowanych przeniesień oraz ich uzasadnienie; zachęca agencje do zawarcia tych informacji w skonsolidowanych rocznych sprawozdaniach z działalności;
16. podkreśla, że poziom anulowanych przeniesień środków świadczy o zdolności planowania budżetowego oraz wskazuje, w jakim zakresie agencje poprawnie oszacowały swoje potrzeby finansowe, i często jest lepszym wskaźnikiem dobrego planowania budżetowego niż sam poziom przeniesień środków;
17. podkreśla w związku z tym pilną potrzebę ustalenia jasnych definicji akceptowalnych przeniesień środków, aby usprawnić sprawozdawczość Trybunału w tej kwestii, a także umożliwić organowi udzielającemu absolutorium odróżnienie przeniesień środków wskazujących na złe planowanie budżetowe od przeniesień środków stanowiących narzędzie budżetowe, które wspiera wieloletnie programy i planowanie udzielania zamówień publicznych; uważa, że propozycja Trybunału, aby stosować środki zróżnicowane, pozwoliłaby osiągnąć większą przejrzystość w kwestii tego, co stanowi uzasadnione przeniesienie środków;
18. zwraca uwagę, że w 2016 r. Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej (Frontex) oraz Europejskiemu Urzędowi Wsparcia w dziedzinie Azylu (EASO) powierzono o wiele więcej zadań oraz przyznano znacznie wyższe środki budżetowe; dostrzega, że agencje te musiały stawić czoło poważnym wyzwaniom administracyjnym i operacyjnym, a także dużym oczekiwaniom, choć nie miały wiele czasu na dostosowanie swoich systemów i procedur ani na zatrudnienie niezbędnego personelu; zauważa, że w związku z tym agencje te miały problemy z absorpcją dodatkowych środków unijnych przyznanych w trakcie trwania roku budżetowego, co doprowadziło do anulowania lub przeniesienia znaczących środków, a także spowodowało trudności w przestrzeganiu przepisów budżetowych i finansowych;
19. zwraca się do Komisji, Trybunału i Sieci, by poddały pod dyskusję i zaproponowały ewentualne rozwiązania w tej sprawie, tak aby usprawnić szczególnie zarządzanie finansowe w dziedzinie wieloletniego programowania i zamówień publicznych;
20. z zaniepokojeniem zauważa, że poziom szczegółowości sprawozdań z wykonania budżetu niektórych agencji odbiega od poziomu szczegółowości sprawozdań większości pozostałych agencji, co utrudnia czytelność i możliwości porównywania, oraz wskazuje na pilną potrzebę jasnych wytycznych dotyczących sprawozdawczości agencji na temat budżetu; odnotowuje wysiłki poczynione w celu zapewnienia spójności w zakresie prezentacji rachunków i sprawozdawczości księgowej; podkreśla znaczenie bardziej ujednoczonej i porównywalnej sprawozdawczości służącej uproszczeniu i racjonalizacji procedury udzielania absolutorium i ułatwieniu pracy organu udzielającego absolutorium; ponadto wzywa Sieć oraz poszczególne agencje, aby kontynuowały prace nad ulepszeniem wskaźników i przedstawiły organowi udzielającemu absolutorium sprawozdanie z podjętych środków;
21. z niepokojem zauważa, że udzielanie zamówień publicznych wciąż stanowi obszar podatny na błędy; wyraża niezadowolenie, że Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu (EASO), Europejskie Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (EMCDDA), Europejska Agencja ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA), Europejska Agencja Leków (EMA) i Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) nie przestrzegały w pełni zasad udzielania zamówień publicznych i przepisów rozporządzenia finansowego; wzywa agencje do zwrócenia szczególnej uwagi na uwagi Trybunału dotyczące zamówień publicznych;
22. z zadowoleniem odnotowuje, że większość agencji (27 z 31) posiada plan ciągłości działania; jest zdania, że wszystkie agencje powinny dysponować takim planem; wzywa Sieć do poinformowania organu udzielającego absolutorium o zmianie tej sytuacji;

Współpraca między agencjami oraz z innymi instytucjami – wspólne korzystanie z usług i synergia

23. z zadowoleniem zauważa, że niektóre agencje już teraz współpracują w grupach tematycznych, na przykład agencje działające w dziedzinie sprawiedliwości i spraw wewnętrznych⁽¹⁾ i europejskie organy nadzoru⁽²⁾; zachęca inne agencje, które jeszcze tego nie uczyniły, by w miarę możliwości podejmowały dalszą współpracę z innymi agencjami z tego samego obszaru tematycznego, nie tylko we wprowadzaniu wspólnego korzystania z usług i wypracowywaniu synergii, lecz również we wspólnych im obszarach polityki; podkreśla, że istnieją dwie lokalizacje Agencji Kolejowej Unii Europejskiej, cztery agencje ds. polityki społecznej i sześć agencji działających w obszarze sprawiedliwości i spraw wewnętrznych; wyraża rozczarowanie dotychczasowymi wynikami pracy międzyinstytucjonalnej grupy roboczej ds. agencji zdecentralizowanych w tym zakresie, ponieważ nie opracowano żadnych konkretnych propozycji połączenia lub ustanowienia wspólnej lokalizacji agencji działających w powiązanych obszarach politycznych; wzywa Komisję do przygotowania przeglądu możliwych działań w tym kierunku; zachęca Trybunał, by rozważył przedstawianie przekrojowych sprawozdań na temat wspólnych dla agencji obszarów polityki;
24. zauważa, że niektóre agencje nadal mają podwójne siedziby oraz liczne centra i biura operacyjne; stwierdza, że wszystkie podwójne oraz znajdujące się w różnych miejscach siedziby, które nie oferują żadnej operacyjnej wartości dodanej, powinny zostać zlikwidowane przy najbliższej sposobności; oczekuje, że Komisja dokona oceny tej kwestii, ze szczególnym uwzględnieniem wartości dodanej i ponoszonych kosztów;
25. podkreśla korzyści płynące ze wspólnego korzystania z usług, które umożliwią spójne stosowanie administracyjnych przepisów wykonawczych i procedur dotyczących zasobów ludzkich i kwestii finansowych, a także zwraca uwagę na potencjalne oszczędności i wzrost efektywności związany ze wspólnym korzystaniem z usług przez agencje, w szczególności w kontekście czekających je redukcji budżetu i personelu; zauważa, że znalezienie synergii między agencjami mogłoby zmniejszyć obciążenie administracyjne zwłaszcza mniejszych agencji;
26. stwierdza ponadto, że Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej i Europejska Agencja Kontroli Rybołówstwa uzgodniły projekt pilotażowy w zakresie weryfikacji poprawności świadczenia usług odzyskiwania danych w przypadku awarii; zauważa, że dzięki temu przy świadczeniu tych usług zaoszczędzono ponad 65 % kosztów, według szacunków na podstawie cen rynkowych; zauważa, że w pierwszej połowie 2017 r. projekt rozszerzono na Agencję ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki, a kilka innych agencji analizuje możliwości przyłączenia się w dalszej części 2017 r. lub w 2018 r.; wzywa Sieć do poinformowania organu udzielającego absolutorium o dalszych postępkach tego projektu;
27. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że agencje zaczęły korzystać ze wspólnego portalu zamówień publicznych – centralnego rejestru wspólnych możliwości w zakresie zamówień publicznych znajdującego się w ekstranecie agencji, który udostępnia takie funkcje jak wymiana dokumentów i fora dyskusyjne, które sprawiają, że komunikacja między agencjami w zakresie zamówień publicznych jest bardziej przejrzysta i łatwiejsza w obsłudze;
28. z zadowoleniem przyjmuje osiągnięte wyniki, jeżeli chodzi o oszczędności i wzrost efektywności wynikający ze wspólnego korzystania z usług w ostatnich dwóch latach w ramach pięciu dużych międzyagencyjnych wspólnych zamówień, z których trzy odbywały się pod przewodnictwem EFSA (usługi w chmurze, usługi audytorskie i profesjonalne usługi sieciowe), jedno pod przewodnictwem Europejskiej Fundacji Kształcenia (ETF) (usługi sondażowe) oraz jedno pod przewodnictwem Europejskiej Fundacji na rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy (Eurofound) (usługi z zakresu oceny i obsługi informacji zwrotnych); zwraca uwagę, że w tych pięciu wspólnych zamówieniach uczestniczyło wiele agencji (od 8 do 30); z zadowoleniem przyjmuje poczynione oszczędności, których wysokość szacuje się na 6 700 000 EUR w przypadku usług w chmurze, 970 000 EUR w przypadku usług audytorskich, 1 490 000 EUR w przypadku profesjonalnych usług sieciowych, 400 000 EUR w przypadku usług sondażowych i 1 160 000 EUR w przypadku usług z zakresu oceny i obsługi informacji zwrotnych; wzywa Sieć oraz poszczególne agencje, by dalej współdziałały i by opracowały jeszcze pełniejszy wykaz towarów i usług, które mogłyby zostać uwzględnione we wspólnych procedurach udzielania zamówień;

⁽¹⁾ Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej (Frontex), Europejska Agencja ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA), Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu (EASO), Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (EIGE), Europejskie Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (EMCDDA), Agencja Unii Europejskiej ds. Szkolenia w Dziedzinie Ścigania (CEPOL), Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA), Eurojust.

⁽²⁾ Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB), Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA) oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA).

29. uznaje postępy poczynione przez agencje w harmonizacji rozwiązań informatycznych w zakresie systemów rachunkowości i zarządzania budżetem; zgadza się z zaleceniem Trybunału, by dążyć do wzmocnienia rozwiązań informatycznych w kluczowych obszarach, takich jak zarządzanie zasobami ludzkimi oraz zarządzanie przetargami i umowami, aby ograniczyć zagrożenia dotyczące kontroli wewnętrznej i poprawić zarządzanie w dziedzinie IT;

Zarządzanie zasobami ludzkimi

30. przypomina, że w ust. 27 porozumienia międzyinstytucjonalnego⁽¹⁾ wezwano do stopniowego zmniejszenia o 5 % liczby personelu we wszystkich instytucjach, organach i agencjach między 2013 a 2017 r.; zauważa, że agencje zdecentralizowane, zgodnie z harmonogramem określonym przez Komisję⁽²⁾, rozpoczęły redukcję rok później i planują zakończyć ją do 2018 r.; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że większość agencji już osiągnęła lub przekroczyła cel 5 % redukcji; zauważa, że według przeprowadzonego przez Trybunał szybkiego przeglądu stanu wdrożenia decyzji o redukcji liczby stanowisk o 5 % agencje zdecentralizowane już zmniejszyły liczbę stanowisk przewidzianych w planach zatrudnienia ogółem o 279 w latach 2013–2017, wobec docelowych 303 stanowisk do 2018 roku; zwraca uwagę, że cel poziomy okazał się nie być najodpowiedniejszym rozwiązaniem dla agencji zdecentralizowanych, ponieważ ich zadania i potrzeby operacyjne znacznie się różnią;
31. zauważa, że Komisja wprowadziła dodatkowy roczny „podatek” w wysokości 1 % w okresie pięciu lat (2014–2018), aby utworzyć „pulę stanowisk do przeniesienia”, składającą się z 218 stanowisk w latach 2013–2017, z której przydziałałyby stanowiska agencjom „w fazie rozruchu” i agencjom „na etapie dostosowywania do nowych zadań”⁽³⁾; zwraca uwagę, że większość nowych stanowisk przyznano agencji Frontex, Europejskiemu Urzędowi Policji (Europol), Europejskiemu Urzędowi Wspierania w dziedzinie Azylu i EASA;
32. jest zaniepokojony faktem, że ze względu na dodatkowe zmniejszenie liczby personelu wypełnienie mandatów agencji i realizacja rocznych programów prac stają się coraz trudniejsze, szczególnie w przypadku agencji sklasyfikowanych przez Komisję jako „w pełni operacyjne”; wzywa Komisję i władzę budżetową do poszukania innych opcji, aby nie ograniczać zdolności agencji do skutecznego wypełnienia ich mandatu; zaleca, aby władze budżetowe zatwierdziły dodatkowe środki na rzecz agencji, którym prawodawcy powierzyli nowe zadania; wzywa ponadto Komisję, aby wzięła pod uwagę oszczędności poczynione przez Sieć oraz poszczególne agencje dzięki wspólnym procedurom udzielania zamówień, zwiększeniu efektywności i poprawie zarządzania zasobami ludzkimi, a także umożliwiła – w razie potrzeby – odpowiednie dostosowanie celów w zakresie redukcji personelu;
33. zauważa, że agencje zdecentralizowane zwiększyły liczbę pełnych etatów dla pracowników kontraktowych o 718 w celu realizacji nowych zadań, częściowo kompensując 5 % cięcia w zatrudnieniu i „podatek” z tytułu utworzenia puli stanowisk do przeniesienia; odnotowuje, że dotyczy to głównie takich agencji jak Frontex, Europol, EASO, EASA, Agencja Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA) oraz Agencja Europejskiego Globalnego Systemu Nawigacji Satelitarnej (GSA); jest zdania, że korzystanie z pracowników kontraktowych powinno stanowić zasadniczo rozwiązanie tymczasowe w agencjach o największym zapotrzebowaniu na nowych pracowników z powodu wzrostu obciążenia pracą; wzywa Komisję do ponownego rozważenia planów dalszej rocznej redukcji zatrudnienia o 1 %;
34. jest zaniepokojony szeregiem czynników utrudniających działalność operacyjną agencji, takich jak cięcia w planach zatrudnienia, ograniczone zasoby ludzkie, trudności z rekrutacją wykwalifikowanych pracowników w określonych grupach szeregowania, niski współczynnik korygujący w niektórych krajach oraz realizacja działań w drodze długotrwałej i uciążliwej pod względem administracyjnym procedury udzielania dotacji; na podstawie informacji uzyskanych od Sieci zauważa, że niski współczynnik korygujący dla niektórych krajów powoduje, że systematycznie stosuje się wyższe grupy szeregowania, aby przyciągnąć i utrzymać odpowiednich pracowników; wzywa Komisję do podjęcia prac nad przeglądem wzoru stosowanego do obliczania współczynnika korygującego w celu znalezienia skuteczniejszej równowagi między atrakcyjnym wynagrodzeniem a niskim kosztem życia;
35. zauważa znaczne różnice między agencjami, jeżeli chodzi o liczbę nieobecności w pracy z powodu choroby; jest zdania, że promowanie zdrowia i bezpieczeństwa w miejscu pracy, regularne badania lekarskie oraz działania na rzecz dobrego samopoczucia pracowników stanowią elementy polityki w zakresie profilaktyki zdrowotnej, które przy pełnym wdrożeniu zwiększają satysfakcję z pracy i sprawiają, że oszczędności mogą znacznie przekroczyć początkową kwotę inwestycji;

⁽¹⁾ Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami (Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1).

⁽²⁾ W przypadku agencji zdecentralizowanych komunikat Komisji COM(2013) 519 z dnia 10 lipca 2013 r. przewidywał redukcję personelu docelowo o 5 % przez okres pięciu lat (2014–2018, przy czym rokiem odniesienia jest rok 2013).

⁽³⁾ Zgodnie z terminologią stosowaną przez Komisję, klasyfikującą agencje zdecentralizowane jako agencje „w fazie rozruchu”, „na etapie dostosowywania do nowych zadań” lub „w pełni operacyjne”, w zależności od ich etapu rozwoju, wkładu Unii oraz poziomu zatrudnienia.

Konflikty interesów i przejrzystość

36. wyraża zaniepokojenie, że jedynie 22 agencje (71 %) przyjęły wewnętrzne przepisy i wytyczne dotyczące informowania o nieprawidłowościach i zgłaszania nieprawidłowości, zgodnie z przepisami regulaminu pracowniczego; zauważa, że pozostałe dziewięć agencji planuje przyjęcie stosownych przepisów i wytycznych; wzywa Sieć, aby poinformowała organ udzielający absolutorium o przyjęciu i wdrożeniu tych środków przez poszczególne agencje;
37. ubolewa, że nie wdrożono jeszcze wewnętrznych procedur informowania o nieprawidłowościach, gdyż agencje działające w obszarze sprawiedliwości i spraw wewnętrznych czekały na wytyczne lub wkład ze strony Komisji; rozumie, że w ramach środków tymczasowych niektóre agencje przyjęły postawę proaktywną i uwzględniły ogólne zasady dotyczące informowania o nieprawidłowościach w swoich kodeksach postępowania, które są łatwo dostępne na odpowiednich stronach internetowych; apeluje do Komisji, by zadbała o szybkie przyjęcie wytycznych dotyczących informowania o nieprawidłowościach, tak aby mogły one zostać niezwłocznie przyjęte i skutecznie wdrożone przez agencje Unii, w tym Eurojust, CEPOL, EASO i eu-LISA, w postaci jasnych przepisów wewnętrznych dotyczących ochrony demaskatorów;
38. zauważa, że 29 agencji (94 %) opublikowało na swoich stronach internetowych deklaracje interesów członków zarządu, kadry kierowniczej i ekspertów wewnętrznych; wzywa pozostałe agencje, które jeszcze tego nie uczyniły, do niezwłocznego opublikowania tych deklaracji, z podaniem członkostwa w innych organizacjach zawodowych, co umożliwi niezależną kontrolę wewnętrzną; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że agencje średniej wielkości oraz agencje, które są bardziej narażone na konflikt interesów z uwagi na obszar ich działalności dokonuje przeglądów deklaracji interesów w momencie ich składania, co roku lub nawet częściej;
39. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że 26 agencji (84 %) posiada wytyczne w zakresie udzielania publicznego dostępu do dokumentów; wzywa pozostałe agencje, które jeszcze tego nie uczyniły, do niezwłocznego przyjęcia takich wytycznych; popiera rozwój wewnętrznych systemów obsługi wniosków o dostęp do dokumentów, w tym utworzenie specjalnie przeszkolonych zespołów mających za zadanie obsługę wniosków w agencjach, które mają do czynienia z częstszymi i bardziej złożonymi wnioskami; wzywa Sieć do opracowania wspólnych wytycznych dotyczących publicznego dostępu do dokumentów, które to wytyczne powinny następnie zostać wdrożone przez agencje, zwłaszcza w odniesieniu do praw własności intelektualnej;
40. zwraca uwagę, że jednym z głównych osiągnięć Sieci w walce z oszustwami i korupcją w 2016 r. było ustanowienie grupy roboczej międzyagencyjnej sieci prawnej ds. zwalczania nadużyć finansowych, której zadaniem jest wzmocnienie wśród agencji zharmonizowanego i ujednoliconego podejścia w zakresie strategii zwalczania nadużyć finansowych; z zadowoleniem przyjmuje rozwój silnej kultury przeciwdziałania oszustwom w agencjach; wzywa Sieć do poinformowania organu udzielającego absolutorium o działaniach tej grupy roboczej;
41. z zadowoleniem przyjmuje współpracę między agencjami a Europejskim Urzędem ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) w zakresie prewencji, zwłaszcza przy przyjmowaniu strategii zwalczania nadużyć finansowych, poprzez ich dostosowanie do metodologii opisanej w wytycznych przekazanych przez OLAF; zachęca wszystkie agencje do przyjęcia wytycznych OLAF dla strategii zwalczania nadużyć finansowych;
42. wzywa w szczególności Eurojust, EASO i agencję eu-LISA do zintensyfikowania działań mających na celu bezzwłoczne przyjęcie wytycznych dotyczących efektywnej polityki w zakresie zapobiegania konfliktom interesów i zarządzania nimi w trosce o przejrzystość oraz spójniejsze podejście do publicznie składanych deklaracji dotyczących konfliktu interesów;

Komunikacja i widoczność

43. zwraca uwagę, że agencje aktywnie promują swoją działalność za pośrednictwem różnych kanałów, lecz ponownie apeluje o zapewnienie większego wyeksponowania w państwach członkowskich przez opracowanie kompleksowego planu dotarcia do większej liczby obywateli europejskich, w szczególności poprzez regularne uaktualnianie swych stron internetowych w celu zapewnienia informacji i promowania zrealizowanych przez siebie działań; zauważa ponadto, że media społecznościowe w coraz większej mierze stają się dla agencji standardowym narzędziem komunikacji; zauważa, że dni otwarte, ukierunkowane kampanie i materiały wideo objaśniające podstawową działalność agencji to niektóre z działań mających na celu edukację obywateli oraz zapewnienie im możliwości zdobycia większej wiedzy na temat działalności agencji i instytucji unijnych; odnotowuje, że za pomocą różnych wskaźników dokonuje się regularnego pomiaru działań w zakresie stosunków z mediami ogólnymi lub specjalistycznymi oraz że każda agencja posiada swój własny plan komunikacji zawierający konkretne działania dostosowane do jej potrzeb;
44. zauważa, że agencje organizowały warsztaty i szkolenia na takie tematy jak komunikacja w sytuacji kryzysowej, prawa człowieka i wartości, produkcja materiałów wideo, współpraca z dziennikarzami, komunikacja wewnętrzna, wizualizacja danych i technologie internetowe, aby wzmocnić swoje zdolności w zakresie komunikacji i zachęcić do rozpowszechniania wśród obywateli informacji o roli i funkcjach agencji; z zadowoleniem przyjmuje działania PDN oraz obecność na różnych platformach mediów społecznościowych, a także udane wspólne kampanie (w ramach współpracy między agencjami);

Inne uwagi

45. odnotowuje, że w swojej opinii nr 1/2017 w sprawie zmiany rozporządzenia finansowego Trybunał zaproponował aktualizację ustaleń dotyczących audytu agencji zdecentralizowanych; ubolewa nad tym, że ten wniosek ustawodawczy nie przewiduje żadnego zmniejszenia nadmiernych obciążeń administracyjnych, które nadal są ponoszone przez agencje zdecentralizowane; odnotowuje, że za audyt zdecentralizowanych agencji wciąż „jest odpowiedzialny Trybunał Obrachunkowy, który nadzoruje konieczne procedury administracyjne i postępowania o udzielenie zamówienia”; przypomina ponadto, że nowe podejście do kontroli, zakładające zaangażowanie audytorów sektora prywatnego, spowodowało znaczny wzrost obciążeń administracyjnych dla agencji oraz że czas poświęcony na udzielanie zamówień publicznych i zarządzanie umowami dotyczącymi kontroli przełożył się na dodatkowe wydatki, a tym samym dalsze nadwyrężenie malejących zasobów agencji; podkreśla, że należy koniecznie rozwiązać tę kwestię zgodnie ze wspólnym podejściem w ramach trwającego przeglądu rozporządzenia finansowego i późniejszego przeglądu ramowego rozporządzenia finansowego; wzywa wszystkie strony zaangażowane w te przeglądy do wyjaśnienia tej kwestii w trybie pilnym w celu istotnego zmniejszenia nadmiernych obciążeń administracyjnych;
 46. zauważa, że według podsumowania Trybunału zewnętrzne oceny agencji są zasadniczo pozytywne, a agencje opracowały plany działań następczych w odniesieniu do kwestii poruszonych w sprawozdaniach z oceny; zauważa, że choć większość rozporządzeń ustanawiających agencje przewiduje okresową ocenę zewnętrzną (zazwyczaj co cztery do sześciu lat), sześć rozporządzeń ustanawiających agencje zdecentralizowane – Urząd BEREC, EASO, eu-LISA, ETF, ENISA oraz Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn – nie zawiera takiego przepisu, a rozporządzenie ustanawiające EMA wymaga przeprowadzenia zewnętrznej oceny tylko raz na dziesięć lat; jest zdania, że należy rozwiązać tę kwestię;
 47. odnotowuje porozumienie osiągnięte na posiedzeniu Rady do Spraw Ogólnych w dniu 20 listopada 2017 r., aby przenieść siedziby EMA i Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB) z Londynu odpowiednio do Amsterdamu i Paryża; ma świadomość potencjalnych skutków wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii dla tych agencji, jeśli chodzi o przyszłe koszty i utratę wiedzy specjalistycznej, co może spowodować zagrożenie dla ciągłości działania; zwraca ponadto uwagę na ewentualny wpływ na dochody i działalność kilku agencji, których siedziby znajdują się poza Zjednoczonym Królestwem, w szczególności EASA, Europejskiej Agencji Chemikaliów, Europejskiego Organu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz GSA; wzywa Komisję do kompleksowego informowania poszczególnych agencji i Sieci o procesie negocjowania wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE oraz przyszłych przygotowaniach w celu ograniczenia wszelkiego ewentualnego negatywnego wpływu;
 48. odnotowuje trwający przegląd rozporządzeń ustanawiających trzy trójstronne agencje (Europejskie Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego (Cedefop), Eurofound oraz Europejska Agencja Bezpieczeństwa i Zdrowia w Pracy (EU-OSHA)); przypomina, jak ważne jest utrzymanie trójstronnego charakteru tych agencji dla zapewnienia aktywnego udziału władz krajowych, europejskich organizacji pracodawców i europejskich organizacji pracowniczych w zarządzaniu tymi agencjami i w ich funkcjonowaniu; przypomina, że z wielkim trudem dokonano cięć kadrowych, i ponownie sprzeciwia się dalszym cięciom, które zmniejszyłyby zdolność agencji do wypełniania ich mandatów;
 49. zwraca uwagę na przeprowadzaną obecnie zewnętrzną ocenę czterech agencji działających w obszarze zatrudnienia, spraw społecznych i włączenia społecznego (Cedefop, Eurofound, EU-OSHA i ETF);
 50. przypomina, że dyskusja nad projektami rocznych programów prac i wieloletnich strategii agencji we właściwych komisjach przyczynia się do odzwierciedlenia w strategiach i programach priorytetów politycznych;
 51. docenia wysiłki agencji w celu równoważenia ich wieloletnich strategii, aby odzwierciedlić priorytety i cele polityczne przedstawione w strategii „Europa 2020”.
 52. zauważa, że agencje eu-LISA i EASO to w obszarze sprawiedliwości i spraw wewnętrznych jedyne agencje, których rozporządzenia ustanawiające nie przewidują obowiązku przeprowadzania regularnych kontroli zewnętrznych; wzywa współprawodawców, by ocenili możliwości zajęcia się tą ważną kwestią podczas przeglądu rozporządzeń ustanawiających;
 53. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji agencjom objętym obecną procedurą udzielania absolutorium, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu oraz do zarządzenia jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria L).
-